

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเรื่อง “กระบวนการถ่ายโอนภารกิจการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลำพูน” เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนมิถุนายน 2549 – มกราคม 2550 โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาคือ

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกระบวนการถ่ายโอนการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ในเขตจังหวัดลำพูน
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อกระบวนการถ่ายโอนการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ในเขตจังหวัดลำพูน
3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกระบวนการถ่ายโอนการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ในเขตจังหวัดลำพูน
4. เพื่อศึกษาขั้นตอนความเหมาะสมของกระบวนการถ่ายโอนการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ในเขตจังหวัดลำพูน

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ประกอบกิจการโรงงาน ผู้บริหาร และข้าราชการของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำพูน ผลการศึกษาวิจัยสรุปได้ดังนี้

5.1 สรุปการศึกษา

บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลำพูนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 94.5 ร้อยละ 5.5 มีอายุระหว่าง 41 – 45 ปี จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 60.0 โดยบุคลากรส่วนใหญ่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ 73.6 ปฏิบัติงานอยู่ในตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ 16.4 ปฏิบัติงานมาเป็นระยะเวลาระหว่าง 6 – 10 ปี ร้อยละ 54.5

บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการถ่ายโอนภารกิจตาม พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. 2535 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 5.44)

โดยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามภารกิจกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมตาม พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. 2535 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.72) อีกทั้งบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร้อยละ 51.8 เห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความพร้อมในการดำเนินงานตามภารกิจกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมตาม พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. 2535 อยู่ในระดับน้อย

นอกจากนี้บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลำพูนเห็นว่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสบปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานตามภารกิจกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมตาม พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. 2535 ทางด้านบุคลากรที่ยังไม่มีความรู้ในการตรวจสอบกำกับ ดูแลโรงงานอุตสาหกรรม ขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ในการตรวจสอบ กำกับ ดูแลโรงงานอุตสาหกรรม แนวทางการดำเนินงานตามภารกิจกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมยังไม่มี ความชัดเจนในแนวทางปฏิบัติ และพบอีกว่าผู้ประกอบการมักจะพยายามหลีกเลี่ยงและไม่ให้ความร่วมมือในการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง หลีกเลี่ยงการขออนุญาตประกอบกิจการที่ถูกต้อง และไม่จัดให้มีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมภายในโรงงาน เช่น การจัดทำบ่อน้ำดักน้ำเสีย บ่อดักไขมัน จัดให้มีแสงสว่างอย่างเพียงพอ เครื่องระบายอากาศ เป็นต้น

บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ให้ข้อเสนอแนะ และแนวทางแก้ไข ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานตามภารกิจกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัติ โรงงาน พ.ศ. 2534 ไว้ว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดให้มีการอบรมให้ความรู้แก่บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง มีประสานงานร่วมกันอย่างต่อเนื่อง จัดให้มีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง และมีการสนับสนุนเงินงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และบุคลากร อย่างเพียงพอเพียงพอต่อการระงาน และสร้างจิตสำนึกให้แก่ผู้ประกอบการให้มีความรับผิดชอบแก้ไข ปัญหาอันเนื่องจากการปล่อยสารพิษ และของเสียของจากโรงงาน

ผู้ประกอบการโรงงานที่ให้สอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 56.6 มีอายุระหว่าง 36 – 40 ปี ร้อยละ 34.0 จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 34.0 ประกอบกิจการ โรงงานจำพวกที่ 3 ร้อยละ 75.5 และประกอบกิจการโรงงานประเภทอบพืชผลทางการเกษตร ร้อยละ 22.6

ผู้ประกอบการโรงงานส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานตามภารกิจกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัติ โรงงาน พ.ศ. 2535 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยรวมมีการดำเนินงานตามภารกิจได้ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 3.12) และผู้ประกอบการโรงงานเห็นว่า การดำเนินการตามภารกิจกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัติ โรงงาน พ.ศ. 2535 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลำพูนนั้น ยังไม่มีความพร้อมในการ

ดำเนินงานทั้งในด้านบุคลากรที่มีจำนวนจำกัด และขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องตามภารกิจ ขณะที่ผู้ประกอบการโรงงานบางส่วนเกรงกลัวว่าการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะไม่โปร่งใส มีการเล่นพรรคเล่นพวก โดยควรมอบหมายให้สำนักอุตสาหกรรมจังหวัดเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินงาน ทั้งนี้เนื่องจากสำนักงานอุตสาหกรรมมีบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญ ความสามารถ และประสบการณ์ในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับโรงงานอุตสาหกรรมมาโดยตลอด

บุคลากรของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำพูนที่ให้สัมภาษณ์ประกอบด้วย อุตสาหกรรมจังหวัดลำพูน เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน เจ้าหน้าที่บริหารงานทรัพยากรธรณี เจ้าหน้าที่ตรวจโรงงาน และนักวิชาการอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่เห็นว่าการดำเนินงานถ่ายโอนภารกิจการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมประสบปัญหาและอุปสรรคในการประสานงานระหว่างกระทรวงอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดลำพูนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่มีความพร้อมทั้งสองฝ่าย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดแคลนบุคลากรด้านวิศวกรรม มีงบประมาณมีน้อยไม่มีเพียงพอที่จะจัดสรรมาดำเนินการเรื่องงานถ่ายโอน อีกทั้งโครงสร้าง และการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดเล็ก ขาดการบริหารจัดการที่ดีและเหมาะสมกับศักยภาพของท้องถิ่น ซึ่งไม่เอื้อต่อการดำเนินงานตามภารกิจการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรม

ในด้านความพร้อมในการดำเนินงานตามภารกิจการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็ยังประสบปัญหาความไม่พร้อมในด้านบุคลากร งบประมาณ โครงสร้างของหน่วยงาน และการบริหารจัดการขณะเดียวกันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดลำพูนมีขนาดและจำนวนบุคลากรแตกต่างกัน และการกิจบางภารกิจที่ได้รับถ่ายโอนไปก็ได้รับความสนใจไม่เท่ากัน บางหน่วยงานเจ้าหน้าที่ก็เข้าใจและพร้อมปฏิบัติตาม และบางหน่วยงานเจ้าหน้าที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน อีกทั้งยังไม่ทราบขั้นตอนในการดำเนินงาน ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบให้การดำเนินงานตามภารกิจกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมไม่ประสบผลสำเร็จมากนัก

ดังนั้นการดำเนินงานตามภารกิจการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะประสบผลสำเร็จได้ การถ่ายโอนภารกิจการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรได้รับการประเมิน และทบทวนจากฝ่ายที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งปัจจุบันพระราชบัญญัติโรงงานยังอยู่ระหว่างการแก้ไขปรับปรุง และยังไม่รู้ว่าแนวโน้มการบริหารจัดการจะออกมาในรูปใด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องพิจารณา และชะลอการดำเนินงานจนกว่าการแก้ไขพระราชบัญญัติโรงงานจะแล้วเสร็จ และควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้รับทราบถึงการถ่ายโอนภารกิจ มีการเตรียมความพร้อมให้เจ้าหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ให้มีความเข้าใจในขั้นตอนการดำเนินงานตามภารกิจการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรม และมีการติดตามการดำเนินงานหลังการถ่ายโอนภารกิจว่ามีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานหรือไม่ เพื่อประโยชน์ของการนักลงทุนและผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

โดยสรุป พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม คือ กลุ่มบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มผู้ประกอบการโรงงาน และกลุ่มบุคลากรของสำนักงานอุตสาหกรรม ต่างมีความคิดเห็นที่ตรงกันในประเด็นที่ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่มีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรม ทั้งนี้เนื่องจาก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขนาดที่แตกต่างกัน บุคลากร โครงสร้างการบริหารงาน และงบประมาณ เป็นต้น นอกจากนี้จากประสบการณ์ และตัวผู้ศึกษาเองเป็นบุคลากรของสำนักงานอุตสาหกรรม เป็นผู้ที่ต้องนำนโยบายดังกล่าวจากส่วนกลางมาปฏิบัติในระดับจังหวัด ก็พบว่า กระบวนการสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายยังไม่มีความต่อเนื่อง และขาดงบประมาณในการรองรับการดำเนินงาน ขณะเดียวกัน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังประสบปัญหาด้านบุคลากรที่มีจำนวนจำกัด และขาดผู้มีความรู้ความชำนาญในด้านวิศวกรรม และกฎหมาย ซึ่งบุคลากรทางด้านนี้จำเป็นต้องผ่านการศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะมาก่อน ถึงจะมีพื้นฐานที่ดี และพร้อมที่จะดำเนินงานดังกล่าวที่ถ่ายโอนมาให้ได้

สำหรับในประเด็นที่ กลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน คือ กลุ่มบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ เห็นว่า กฎหมาย ระเบียบ ขั้นตอนการดำเนินงานตามกระบวนการถ่ายโอนภารกิจการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมยังไม่มี ความชัดเจน และแน่นอน อีกทั้งตัวบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเองก็ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจในด้านการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมมากนัก

ขณะที่กลุ่มบุคลากรของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำพูน ส่วนใหญ่ เห็นว่า ควรชะลอการถ่ายโอนภารกิจการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมให้แก่จังหวัดลำพูนก่อน ทั้งนี้เนื่องจากพระราชบัญญัติโรงงานอุตสาหกรรมยังอยู่ในกระบวนการปรับปรุงแก้ไขอยู่ และยังไม่ได้ออกสรุปว่าจะต้องดำเนินงานต่อไปอย่างไรบ้าง

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

ตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนและการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดการถ่ายโอนภารกิจตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภารกิจที่ถ่ายโอนมี 5 ภารกิจ ได้แก่

1. การกำกับดูแลโรงงานจำพวกที่ 1
2. การรับแจ้งการประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ 2
3. การกำกับดูแลโรงงานจำพวกที่ 3 (ตามประเภทโรงงานที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมกำหนด)

4. การตรวจสอบกรณีโรงงานก่อเหตุเดือดร้อน (การรับซื้อร้องเรียนเหตุเดือดร้อนจากการประกอบกิจการโรงงาน)

5. การอนุญาตให้ตั้งโรงงานขนาดเล็กในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหนึ่งที่ไม่มีผลกระทบกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมกำหนด

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับถ่ายโอนและปีที่กำหนดให้ถ่ายโอนดังนี้

1. เทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล กำหนดให้ถ่ายโอนภายในปี 2546
2. เมืองพัทยา กรุงเทพมหานคร และ อบต. ชั้น 1 – 2 กำหนดให้ถ่ายโอนภายในปี 2546
3. อบต. ชั้น 3 – 5 กำหนดให้ถ่ายโอนภายในปี 2547

การดำเนินงานในการเตรียมความพร้อมในการถ่ายโอนภารกิจการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมในภาพรวม กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้จัดให้มีการดำเนินการจัดพิมพ์คู่มือการปฏิบัติงานสำหรับเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และได้ส่งมอบเอกสารให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทุกจังหวัด เพื่อส่งมอบแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการแจกจ่ายให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องต่อไป สำหรับในพื้นที่จังหวัดลำพูน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดได้ดำเนินแจกจ่ายเอกสารคู่มือการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 สำหรับเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นที่เรียบร้อยแล้ว แต่ผลการศึกษาออกมาพบว่า บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานตามภารกิจ การกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจาก บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลำพูนให้ความสำคัญการภารกิจการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมแตกต่างกัน บางหน่วยงานให้ความร่วมมือในอ่านคู่มือ และความสนใจเกี่ยวกับความคืบหน้าของภารกิจนี้เป็นอย่างดี และบางหน่วยงานไม่ให้ความสำคัญที่จะนำเอกสารคู่มือไปอ่านและศึกษาเพิ่มเติม มีผลให้บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลำพูนมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานตามภารกิจการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมในระดับปานกลางเท่านั้น ขณะเดียวกันยังพบว่า สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ซึ่งเป็นตัวแทนของหน่วยงานส่วนกลางยังไม่ดำเนินการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับภารกิจต่อเนื่อง มีผลให้บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจใน

ภารกิจไม่มากเท่าที่ควร อีกทั้งหน่วยงานสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำพูน มีงบประมาณน้อยไม่เพียงพอต่อการถ่ายทอดความรู้ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ต่อเนื่องได้

นอกจากนี้กรมโรงงานได้จัดให้มีการฝึกอบรมระดับผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกจังหวัด โดยทางจังหวัดลำพูนสำนักงานอุตสาหกรรมได้จัดทำโครงการฝึกอบรมเพื่อเตรียมความพร้อมในการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งผู้เข้าร่วมโครงการประกอบด้วย หัวหน้าส่วนงานของ สท.1-4 สำนักทะเบียนโรงงาน กองการเจ้าหน้าที่ หัวหน้าฝ่ายโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำพูน และผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลำพูน ซึ่งการจัดทำโครงการดังกล่าวได้รับความร่วมมือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นน้อยมาก บางหน่วยงานก็ไม่เข้าร่วมโครงการ ซึ่งการไม่มีความสำคัญในการเข้าร่วมโครงการที่สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติตามภารกิจการค้ากับดูแลโรงงานอุตสาหกรรม มีผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่เข้าใจและรับรู้ถึงแนวทางการดำเนินงานตามกระบวนการถ่ายโอนที่จะเกิดขึ้นกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลำพูนในระยะเวลาอันใกล้

เป็นที่สังเกตว่าผู้บริหารและบุคลากรของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำพูนที่ให้สัมภาษณ์เห็นว่า กระบวนการถ่ายโอนภารกิจการค้ากับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมควรชะลอไว้ก่อน ทั้งนี้เนื่องจาก ความไม่พร้อมของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำพูนเอง ในด้านการประสานที่ยังไม่มีการประสานงานอย่างจริงจัง ขาดการประชุมหารือ เพื่อทำความเข้าใจร่วมกันว่าควรจะดำเนินการไปเช่นใด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความต้องการ หรือมีความพร้อมหรือไม่ ซึ่งการดำเนินการต่างๆ เหล่านี้ สำนักงานอุตสาหกรรมซึ่งเป็นตัวแทนจากหน่วยงานส่วนกลางยังไม่มี การดำเนินการประสานงาน เพื่อทำความเข้าใจร่วมกันอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง

จากการศึกษาค้นคว้าผลงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการรองรับภารกิจต่าง ๆ จากส่วนกลาง อาทิเช่น การศึกษาวิจัยของ กิตติพงษ์ หาญพล (2544) ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการรองรับการกระจายอำนาจ: ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดตราด ผลการศึกษาพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลยังขาดบุคลากร งบประมาณ เครื่องมือเครื่องใช้ที่เป็นเทคโนโลยีในการรองรับงานขนาดใหญ่ ยังต้องพึ่งพาหน่วยงานส่วนภูมิภาคช่วยเหลือในด้านเทคนิคต่าง ๆ ทำให้ไม่มีอิสระที่แท้จริงในการดำเนินกิจกรรมการถ่ายโอน และองค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่มี ความพร้อมในการรองรับการกระจายอำนาจ และการศึกษาของ สุริยัน ชมภูษัญญ์ (2548) ศึกษาวิจัยเรื่อง ความพร้อมในการรับถ่ายโอนการจัดการศึกษาของเทศบาล กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านไธสง อำเภอบ้านไธสง จังหวัดลำพูน ผลการศึกษาวิจัย พบว่า การดำเนินงานตามภารกิจการค้ากับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมของเทศบาลบ้านไธสง ประสบปัญหาและอุปสรรคในการรับการถ่ายโอนการศึกษาในด้าน

การขาดการเตรียมแผนงานที่เกี่ยวกับกับการถ่ายโอนการจัดการศึกษาที่ดี ขาดแคลนบุคลากรที่จะมาดำเนินงานการรับถ่ายโอนการจัดการศึกษา และขาดการประสานงานฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการรับถ่ายโอนการจัดการศึกษา และนโยบายการถ่ายโอนการจัดการศึกษาไม่ชัดเจน การศึกษาวิจัยของทั้ง 2 คนนี้ เป็นที่น่าสังเกตได้ว่า ภารกิจที่ถ่ายโอนมาให้ท้องถิ่นนั้น ประสบปัญหาที่คล้ายคลึงกันทั้งในด้านขาดแคลนบุคลากรที่จะมาดำเนินงานตามภารกิจ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องขาดการประสานงาน และนโยบายหรือภารกิจที่จะถ่ายโอนมาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีความชัดเจน

ถึงแม้ว่าภารกิจบางภารกิจจะได้รับการถ่ายโอนไปแล้ว ดังการศึกษาของศูนย์พัฒนาการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปี 2548 ที่พบว่า มีภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนไปแล้วมี 29.62 % และยังไม่ได้รับถ่ายโอน 70.37% (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในตารางที่ 1.1 บทที่ 1) จากข้อมูลการศึกษาของศูนย์พัฒนาการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ทำให้ผู้ศึกษามีความเห็นว่า ภารกิจที่ส่วนกลางถ่ายโอนให้กับส่วนท้องถิ่นนั้น ส่วนใหญ่ประสบปัญหาในการรองรับภารกิจ ทั้งในด้านบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และการบริหารจัดการที่ถูกต้องเหมาะสม ขณะเดียวกับการกิจที่ถ่ายโอนมาก็ยังไม่มีมีความชัดเจน จึงมีผลให้การดำเนินงานตามภารกิจที่ถ่ายโอนมาต้องหยุดชะงัก หรือขาดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ขณะเดียวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถดำเนินงานตามภารกิจที่ถ่ายโอนมาให้ได้เพียงลำพังหรือด้วยตนเองได้ และยังคงคอยปฏิบัติงานตามคำสั่งของส่วนกลางอยู่ดี หรือพูดง่าย ๆ ก็คือ การดำเนินงานต่าง ๆ ตามภารกิจที่ถ่ายโอนมาให้ท้องถิ่นนั้น ยังไม่มีความอิสระในการดำเนินงาน ท้องถิ่นยังถูกรอปรงจากส่วนกลาง เช่นเดียวกับการศึกษาของ ประกาศิต เสวตธรรม (2543) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง การถ่ายโอนอำนาจจากรัฐบาลส่วนกลางและส่วนภูมิภาคสู่ท้องถิ่น: กรณีศึกษา ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการควบคุมของส่วนกลาง ศักยภาพของท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมของประชาชน การศึกษาพบว่า ส่วนกลางยังมีอำนาจมากในการกำหนดทิศทางการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยส่วนกลางมีอำนาจในการออกกระเบียบ และแนวทางการปฏิบัติให้ราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ปฏิบัติ

ถ้าจะกล่าวถึงความอิสระในการดำเนินงานของท้องถิ่นตามภารกิจที่ได้รับถ่ายโอนมานั้น ผู้ศึกษาเห็นว่า ยังอยู่ในระดับน้อย ทั้งเนื่องจาก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยในปัจจุบันยังขาดการพัฒนาในด้านบุคลากรที่จะมารองรับภารกิจต่าง ๆ ที่จะถ่ายโอน บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเองก็ยังไม่ขาดการพัฒนาทางด้านความรู้ ประสบการณ์ และขาดการสร้างจิตสำนึกให้รู้จัก พร้อม และกระตือรือร้นกับภารกิจงานใหม่ ๆ ที่จะต้องปฏิบัติงาน บางส่วนยังเฉยชา และไม่ให้ความร่วมมือ

เช่นเดียวกับศึกษาเรื่อง “กระบวนการถ่ายโอนภารกิจการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลำพูน” หลังจากที่ได้ศึกษาได้วิเคราะห์ผลการศึกษาแล้ว ก็ยังพบ การดำเนินงานตามภารกิจการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรม ประสบปัญหาและอุปสรรคที่คล้ายคลึงกับการศึกษาของผู้ศึกษาอีกหลาย ๆ คน ที่ไม่ได้กล่าวในงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ก็พบว่า การดำเนินงานตามภารกิจการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ด้านเงินงบประมาณ ทางหน่วยงานสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำพูนมีงบประมาณจำกัดในการดำเนินงานเตรียมความพร้อมให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งในด้านการให้ความรู้ความเข้าใจ การจัดประชุมสัมมนา การจัดอบรม และการศึกษาดูงาน เป็นต้น ที่ผ่านมาทางสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำพูนได้ดำเนินงานเตรียมความพร้อมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามคำสั่งของกรมโรงงานอุตสาหกรรม โดยการแจกคู่มือปฏิบัติงานสำหรับเจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การจัดประชุมผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมารับทราบแผนการถ่ายโอนภารกิจ ขณะเดียวกันการดำเนินการดังกล่าวของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นเจ้าภาพหลักในการถ่ายโอนภารกิจยังดำเนินการเตรียมความพร้อมไม่ต่อเนื่อง และจัดให้มีกิจกรรมหรือการประชุมสัมมนา การอบรมให้ความรู้ให้แก่ผู้บริหารและบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นน้อยมาก โดยพบว่า มีการดำเนินการเพียงปีละ 1 ครั้งเท่านั้น และที่สำคัญการถ่ายโอนภารกิจการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีการถ่ายโอนด้านงบประมาณ เนื่องจากภารกิจที่จะถ่ายโอนเป็นภารกิจที่ไม่ต้องมีการจัดสรรงบประมาณไว้เป็นพิเศษ มีผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแบกรับภาระภารกิจดังกล่าวนี้เพิ่มอีก ขณะเดียวกันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังประสบปัญหาทางด้านงบประมาณอยู่ และมีภารกิจจำนวนมากที่ต้องเร่งดำเนินงาน และจำเป็นต้องใช้งบประมาณจำนวนมากในการดำเนินงาน

ด้านบุคลากร การดำเนินงานตรวจสอบ กำกับ และดูแลสถานประกอบการหรือโรงงานนั้นจำเป็นต้องมีบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญด้านวิศวกรรม และกฎหมาย ซึ่งกรมโรงงานอุตสาหกรรมปัจจุบันก็ยังมีบุคลากรทางด้านนี้จำกัด และไม่เพียงพอต่อการดำเนินงาน ขณะเดียวกันสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำพูนก็มีบุคลากรทางด้านนี้น้อยมาก และไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานเช่นกัน ในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดลำพูน เทศบาลตำบล เทศบาลเมืองยังไม่มีบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญด้านวิศวกรรม และกฎหมาย มีเพียงองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีบุคลากรด้านวิศวกรรม และกฎหมาย แต่ขณะเดียวกันบุคลากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนก็ยังไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำงานด้านการตรวจสอบ กำกับ และดูแลโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นการยากที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดลำพูนจะสามารถดำเนินการตามภารกิจการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมได้

นอกจากนี้ยังพบว่า การกิจการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมนั้นจะไม่มี การถ่ายโอนด้านบุคลากร จากส่วนกลางไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมมีบุคลากร ทางด้านปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 จำนวนน้อย จึงไม่อาจถ่ายโอนบุคลากรให้ ท้องถิ่นได้

ในส่วนของผู้ประกอบการโรงงานในจังหวัดลำพูนส่วนใหญ่เห็นว่า องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นยังไม่มีความพร้อมในการดำเนินงานตามภารกิจดังกล่าวได้ อีกทั้งเกรงกลัวว่าจะเกิด ปัญหาการดำเนินงานของท้องถิ่นที่ไม่โปร่งใส มีการเล่นพรรคเล่นพวก เอื้อประโยชน์ให้แก่กลุ่ม ผลประโยชน์ด้วยกันเอง โดยผู้ประกอบการยังให้ความไว้วางใจ และสนับสนุนให้สำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัดลำพูนเป็นผู้ดำเนินการตามภารกิจนี้อยู่ เพราะเห็นว่า สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดลำพูนมีประสบการณ์ในการทำงานทางด้านกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมได้เป็นอย่างดี มี บุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญทางด้านโรงงานอุตสาหกรรมโดยเฉพาะ ขณะที่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นไม่มีบุคลากรทางด้านโรงงานโดยตรง อีกทั้งยังไม่มีประสบการณ์ทำงานด้านการ ตรวจสอบ กำกับ และดูแลโรงงาน แต่ถ้าปล่อยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเองอาจ เกิดความผิดพลาดได้ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ยังเกรงกลัวว่า ถ้าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำงาน ผิดพลาดและไม่มีประสิทธิภาพ ย่อมส่งผลให้การดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการสูญเสีย และเกิด ความขัดข้องได้

เป็นที่สังเกตว่า การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่มีความพร้อม และ ยังประสบปัญหาและอุปสรรคในด้านต่าง ๆ จำนวนมาก แล้วทำไมหน่วยงานส่วนกลางซึ่งเป็นผู้ กำหนดว่าจะถ่ายโอนหรือไม่ถ่ายโอน ดำเนินงานประเมินผลหรือติดตามความคิดเห็น และศึกษา ลักษณะหรือปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่า พร้อมที่จะรับการถ่ายโอนหรือไม่ อีกทั้งเมื่อมีการถ่ายโอนไปแล้วก็ยังประสบปัญหาต่าง ๆ ตามมา อีกมากมาย เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถดำเนินการเองได้ เพราะขาดบุคลากรที่ดำเนินงานเฉพาะ ด้าน ขาดความรู้ ขาดเครื่องมือ เครื่องใช้ในการดำเนินงาน เช่นเดียวกับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ที่พบว่า การดำเนินงานบางด้านตามภารกิจกำกับดูแล โรงงานอุตสาหกรรมขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นที่ต้องพึ่งพาหน่วยงานส่วนกลาง ในส่วนของผู้ชำนาญการด้านวิศวกรรม กฎหมาย เครื่องมือ เครื่องใช้ในการตรวจสอบโรงงานอุตสาหกรรม เป็นต้น ทั้งนี้พื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องถูกรอบงำโดยส่วนกลาง หรือ จำเป็นต้องพึ่งพาหน่วยงานจากส่วนกลางอยู่ดี ขณะเดียวกัน หน่วยงานส่วนกลาง คือ กระทรวงอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรม และสำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัด ไม่สามารถที่จะให้ความช่วยเหลือ หรือเป็นพี่เลี้ยงให้กับองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นได้อย่างครอบคลุม และทั่วถึงได้ เพราะกระทรวงอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรม

และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ปัจจุบันก็ยังประสบปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน เช่นกัน อาทิเช่น บุคลากรด้านวิศวกรรมมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอต่อการดำเนินงาน เป็นต้น นอกจากนี้หน่วยงานส่วนกลางที่กล่าวมา มีภาระงานจำนวนมากที่ต้องดำเนินการ จึงมีผลให้ไม่อาจมีเวลาที่จะเป็นพี่เลี้ยงคอยให้ความช่วยเหลือแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างเต็มที่ ถ้าเป็นเช่นนี้แล้ว ผู้ศึกษาเห็นว่า การดำเนินงานตามภารกิจการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมควรจะต้องชะลอการให้ถ่ายโอนไว้ก่อน อีกทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรหาแนวทาง และวางแผนการถ่ายโอนใหม่ วางแผนการพัฒนาบุคลากร และจัดหาบุคลากรที่ปฏิบัติงานการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมให้เพียงพอ อีกทั้งบุคลากรเหล่านี้ต้องได้รับการพัฒนาให้ต่อเนื่อง และทันสมัย ทั้งนี้ จังหวัดลำพูน เป็นจังหวัดที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในภาคเหนือ เป็นจังหวัดที่มีการลงทุนทางอุตสาหกรรมสูง อีกทั้งเพื่อให้สอดคล้องกับแผนงาน และนโยบายการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมของภาคเหนือ และนโยบายการเปิดช่องทางทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น พม่า ลาว จีน เป็นต้น จังหวัดลำพูนจำเป็นต้องพัฒนาอุตสาหกรรมทั้งขนาดเล็ก-กลาง-ใหญ่ให้มีความทันสมัย มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับ และสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่จะเกิดขึ้นภายในอนาคตข้างหน้า อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับศักยภาพของจังหวัด และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วย ถ้าเป็นเช่นนี้ได้ ผลที่จะตามก็จะทำให้ระบบเศรษฐกิจในจังหวัดลำพูนและจังหวัดข้างเคียงดีขึ้น ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น และอย่าลืมว่า “การพัฒนาจะต้องก่อให้เกิดความสมดุลระหว่างการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

การดำเนินการถ่ายโอนภารกิจการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมดังกล่าวมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย และสามารถถ่ายโอนส่งมอบให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่พร้อมที่จะรับถ่ายโอนภารกิจได้ สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดที่ยังไม่มีความพร้อมจะรับถ่ายโอนก็จะดำเนินการเตรียมความพร้อมให้สามารถรับถ่ายโอนภารกิจต่อไปได้นั้น ในฐานะที่ผู้ศึกษาซึ่งเป็นบุคลากรของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำพูน มีความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ทางด้านการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมมาโดยตลอด เห็นว่า การถ่ายโอนภารกิจดังกล่าว ควรจะต้องชะลอการถ่ายโอนไว้ก่อน ทั้งนี้เนื่องจาก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลำพูนยังไม่มีความพร้อมทางด้านงบประมาณ บุคลากร และโครงสร้างในการรองรับภารกิจดังกล่าวได้ อีกทั้งบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลำพูนเห็นความสำคัญของภารกิจดังกล่าวมาน้อยแตกต่างกัน หน่วยงานเจ้าภาพหลัก คือ กรมโรงงานอุตสาหกรรมก็ยังไม่มีความพร้อมทางด้านงบประมาณ บุคลากรที่มีความสามารถปฏิบัติตาม พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. 2535 ก็มีน้อย ไม่เพียงพอที่จะถ่ายโอนให้ท้องถิ่นได้ อีกทั้ง พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. 2535 ปัจจุบันยังอยู่ในกระบวนการแก้ไขอยู่ และยังไม่สามารถประกาศใช้ได้ อีกทั้งยัง ไม่รู้แนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน กรมโรงงาน

อุตสาหกรรม ซึ่งเป็นเจ้าภาพหลักในการดำเนินงานถ่ายโอนภารกิจการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรม ควรพิจารณา และพัฒนา ปรับปรุง แก้ไข ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานถ่ายโอนภารกิจอย่าง เร่งด่วน โดยเฉพาะด้านงบประมาณ บุคลากร และกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องให้เอื้อต่อ การดำเนินงานถ่ายโอนภารกิจ เพื่อการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์ต่อประชาชนมาก ที่สุด

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. กรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นเจ้าภาพหลักในการดำเนินงานถ่ายโอนภารกิจการ กำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมควรจัดหานักวิชาการทางด้านวิศวกรรม และด้านกฎหมายให้มีจำนวน ที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน และบุคลากรเหล่านี้จะต้องมีความพร้อมในการเป็นพี่เลี้ยงให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานตาม พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. 2535 โดยจะต้องถ่ายทอดอย่างต่อเนื่อง คอยชี้แนะ และให้คำปรึกษาแก่นักวิชาการขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ และไม่หวงความรู้ที่ตนเองมีอยู่ ขณะเดียวกันควรให้ บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เรียนรู้การปฏิบัติงานด้วยตนเอง โดยหน่วยงาน ส่วนกลางไม่ควรอบงำ และสั่งการ

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดสรรงบประมาณ อำนวยความสะดวกให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดจ้างบุคลากรทางด้านวิศวกรรม และด้านกฎหมาย ให้มาปฏิบัติงาน ตาม พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. 2535

3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งส่วนกลาง และส่วนท้องถิ่นควรจัดให้มีการอบรม ประชุม สัมมนา และการศึกษาดูงานเกี่ยวกับการตรวจสอบ กำกับ และดูแลโรงงานอุตสาหกรรมให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการดำเนินการเพียงครั้งหรือ 2 ครั้งนั้น ไม่เพียงพอที่จะให้ความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ให้แก่บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เพียง พอที่จะสามารถปฏิบัติงานตามภารกิจที่จะถ่ายโอนให้ได้

4. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ซึ่งเป็นตัวแทนจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมควรหา ช่องทางในการประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องในการทำความเข้าใจ ร่วมกันเกี่ยวกับการดำเนินงานตามภารกิจการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ ว่าจะเป็นไปได้ ในทิศทางไหน และร่วมกันแก้ไข และหาหนทางที่ถูกต้อง มีประสิทธิภาพ ในการดำเนินงานพัฒนา ศักยภาพทางอุตสาหกรรมของจังหวัดให้ได้รับการพัฒนาที่ถูกต้อง เหมาะสมต่อไป

5. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ควร ตระหนัก และเห็นความสำคัญของภารกิจการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรม ตาม พ.ร.บ. โรงงาน

พ.ศ. 2535 ภารกิจดังกล่าวเกี่ยวกับเศรษฐกิจ และรายได้ของประชาชนในพื้นที่ ถ้าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความสำคัญ และพร้อมในการดำเนินงานตามภารกิจดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมส่งผลให้ประชาชนในชุมชนมีรายได้ และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น อีกทั้งเศรษฐกิจชุมชนที่มีความเข้มแข็ง และสามารถพัฒนาไปสู่อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในระดับจังหวัดได้

6. ผู้ประกอบกิจการโรงงาน ซึ่งเป็นบุคคลหนึ่งที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการดำเนินงานตามภารกิจถ่ายโอนการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมตาม พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. 2535 ควรให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการทำงานที่รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5.4 ข้อเสนอสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาถึง กระบวนการถ่ายโอนภารกิจการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลำพูนในครั้งนี้ ทำให้ผู้ศึกษาได้ค้นพบถึงข้อสังเกตบางประการจากการศึกษา ทั้งในประเด็นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังประสบปัญหาและอุปสรรคที่คล้ายคลึงกัน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถดำเนินงานตามภารกิจที่ถ่ายโอนมาให้ได้ตามลำพังหรือได้ด้วยตนเอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังต้องถูกครอบงำจากหน่วยงานส่วนกลาง

ดังนั้นการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปนั้น ผู้ศึกษาอยากจะเสนอแนะให้มีการศึกษาในประเด็นการศึกษาเปรียบเทียบความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินงานตามภารกิจการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมระหว่างจังหวัดที่เป็นจังหวัดอุตสาหกรรมเช่นกัน เพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างระหว่างจังหวัดที่มีโรงงานเช่นเดียวกัน เพื่อทราบถึงผลการศึกษาในประเด็นอื่นๆ ที่แตกต่างกันมากยิ่งขึ้น อีกทั้งเพื่อนำจุดแข็งของจังหวัดที่มีกระบวนการในการบริหารจัดการโรงงานอุตสาหกรรมมาปรับและประยุกต์ใช้กับองค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ได้

และควรศึกษาในประเด็นการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกำหนดนโยบาย/แผนงาน/โครงการ/ด้านการถ่ายโอนภารกิจต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อเป็นการศึกษาที่ต้นเหตุ ซึ่งถ้าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับรู้ถึงการถ่ายโอนที่จะเกิดขึ้นภายในอนาคตข้างหน้า และมีส่วนร่วมในการแสดงความต้องการ ความคิดเห็น และเสนอแนะแนวทางการถ่ายโอนในขั้นตอนแรก ๆ ของกระบวนการกำหนดนโยบาย/แผนงาน/โครงการถ่ายโอน ย่อมทำให้กระบวนการถ่ายโอนภารกิจต่าง ๆ ได้รับความเห็นชอบจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องก่อน ผลการดำเนินงานตามภารกิจต่าง ๆ ย่อมประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น